

Kotiteollisuus, Min

Joku vaihtaa isin lhikauppojemme nimi
idit synnyttvt lapsia, joiden puhetta emme ymmrr
kuka hiippailee pois Suomi-neidon aitan liepeilt
neidon, jonka kupeet huokuvat nyt ikuista kylmyytt

Ja sen mies, Jussi, seisoo yksin suon laidalla
on kuokka pudonnut, rk valuu hikisell poskella
eik mies tied mit tehd, mihin menn nyt
on sill kylm, kylm kuten sisllni on

Mutta min olen ja eln ja hengitn
yht suurta jumalaa, Elmnhalua
sen temppelein toimivat kapakat, ilotalot
markkinat, marketit, kaupunkien vrivalot

Katson ulos ikkunasta, en ne iloa tll
levinneit hiekkalaatikoita, rkisi lhikapakoita
joista yksinhuoltajat raahaavat yhden yn Toivoja
jotka poistuvat aamulla ennen kuin lapset hervt

Anna minulle ktesi, anna lupaus huomisesta
lupaa, etten yksin j thn kylmn elmn
thn pivn, jossa kaikuvat patsaiden jylht net
jossa syntynyt kulkee kuolleena etsien hautapaikkaansa

Niin kaunis on kuunsirppi
Niin raikas on syksyn sateen jlkeinen tuoksu!

Kuka tll komentaa, ket tll totellaan
kahta suurta jumalaa, Ahneutta ja Rahaa
joiden temppelein toimivat prssit ja ilotalot
markkinat, marketit, kaupunkien vrivalot

Mutta min olen ja eln ja hengitn
yht suurta jumalaa, Elmnhalua
sen temppelein toimivat kapakat, ilotalot
markkinat, marketit, kaupunkien vrivalot